

Melodi: En lille nisse rejste.

Naar lærken slaar sin trille
og solen atter skinner klart,
begynder personalet,
skal vi ha' skovtur snart ?

Hvergang der er ballade,
og pigerne de skriger op,
herr Petersens facade
står tydeligt på stop.

Saa bli'r der pluds'lig travlhed,
for nu må der ta's rigtig fat,
og pennene slår gnister
den lange sommernat.

På Donslunds badenymfer,
kan folk slet ikke se sig møt,
og alle vore vinduer
han pynter nok så net.

En lille kort bemærkning
som skærper vores appetit
kan vi få med i købet,
så lyt nu bare lidt.

Om frøken Hvid man sige,
at hun er i de unge år,
men vi dog bedre vide,
hun er ej født i går.

En direktrices lod er
den hårdeste på denne jord,
den stakkels moster AUE
er træt af frakkefoer.

Hvem står så der bag disken
med busteholder i sin hånd,
det er såmænd Andresen
der ordner skulderbånd.

Om Sørensen og Signe
kan siges mange gode vers,
de holder på humøret,
når alt går helt på tværs.

Når Alice ta'r på langtur,
så er det med den lille gris.
Eksportsvin, nej, et futtog
til Mols's paradys.

Spørg Aase ud om vandet,
om det er sandt det er så varmt,
hun si'r: "Om ikke andet,
får man da vist lidt bart."

Med fejeblad og støv'kost
fru Ekstrand bøltrer sig med lyst,
når hun på Havnevejen
med skidtet ta'r en dyst.

Vi har en vågen ungdom
i Barbro, Morten Marx og Steff,
de springer rundt om disken
på kundens mindste "bjæf."

Hvem sidder der med bøssen
og klude om den ene arm,
herr Mors, som fik en velkomst
af fjenden, nok så varm.

Vor ug-pige, Rugaard,
i trikotagen står på vagt,
og den der går i fælden
må tage sig i agt.

Nu slutter vi vor vise
og takker for en dejlig dag,
for varten og vartinden
vi råber højt hurra.

